

29.3.16 - סיכום ישיבה

משרד התקשורת :

שלמה פילבר- מנכל משרד התקשורת ויו"ר הוועדה

דנה נויפלד- יועמ"שית

עדי גונן –קאהן יועצת מקצועית בכירה למנכ"ל

אבינועם רוזנבאום- יועץ למנכ"ל ומזכיר הוועדה

יאיר חקאק- ראש אגף תכנון ומדיניות,

הרן לבאות- סמנכ"ל בכיר אגף כלכלה,

חיים גרון- סמנכ"ל בכיר הנדסה

עדי קופלוביץ'- אגף כלכלה.

תמר ארז- אגף כלכלה

ליאת בלום- לשכה משפטית

רן שטרית - מטה השר

יפעת סיטרוואן- אגף תכנון ומדיניות

משרד האוצר:

אסף וסרצוג- רכז תקשורת ותיירות

משרד המשפטים:

אלידור בליטנר- ייעוץ וחקיקה (כלכלי- פיסקאלי) מת"א

המועצה לשידורי כבלים ולוויין:

דודו קובסיאנו- יועמ"ש

ד"ר יפעת בן חי שגב- יו"ר

טל אייזנפלד- עו"ד

הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו:

הילה שמיר- יועמ"שית

אוה מדז'יבוז'- יו"ר

29.3.16 - סיכום ישיבה

מהלך הישיבה:

סנכרון של אתמול:

דיון על ועדות אייל – הוטלה משימה על ליאת בלום וכלכלה.

ליאת:

לגבי הברודקאסט – נאמץ את מסקנות הוועדה לגבי זכויות וחלוקתם

לגבי הפלטפורמות - נאמץ בהתאמה להחלטות על עצמאות ערוץ עצמאי

מומו: אנחנו לא יודעים לטפל בגופים הקטנים כי גופי הפקה הם אלו שמייצגים אותם. ולכן ההתייחסות שלנו הן גופי הפקה מול זכיינות.

לכן, אימצנו את הנושא של הזכויות למסחור – 3 שנים לגורם המשלם + 50-50% (זכויות שידור).

נדבר היום על :

מאסט סייל

היקף הפקות המקור

שחקן מהותי וכו'.

בואו נתחיל מהמאסט סייל.

מי שקרא את התגובות הנוספות של הגורמים, התרשמתי מאוד מהמסמך של סלקום. בשיחות רקע לפני עם פרטנר וסלקום אמרתי להם תבואו לוועדה ותציגו את העניין, אבל אל תהיו עם עיניים גדולות.

בואו נדבר על העיקרון: הוסכם שמאסט סייל הוא תנאי הכרחי להתנעת תחרות עם זאת, צריך להחיל אותו באופן הוגן גם כלפי השחקנים הקיימים ולא להפקיע מהם כל תוכן שהוא, מחולל תחרות ככל שיהיה, באופן שרירותי. אם כן, נסכים שאנחנו נחיל מאסט סייל על הפלטפורמות על תכנים מסוימים שכרגע הדיון מתכנס לגבי סוגי תכנים של ספורט וילדים (לא הפקות מקור עצמאיות כגון סדרות ולא שידור ראשוני) לשחקנים חדשים במחיר בנוסחה מסוימת – האם יש הסכמה? (אולי גם מפיקים עצמאיים).

הובעה הסכמה על ידי כולם.

אסף: 2 נקודות מרכזיות שצריך לשים לב לגביהן:

1. סוג התוכן – חובת המכירה צריכה להתייחס לספורט וילדים בלבד
2. בנוגע לילדים – השאלה היא לכמה זמן ולמי. זה לא יכול להיות גורף כמו מכירה לעניין ספורט.

29.3.16 - סיכום ישיבה

מומו:

אם אנחנו עושים מיקס מ2 ההצעות – כמה מינויים צריך?

כלומר, הנוסחה תחל ב25000 מינויים – לא משנה כמה באמת יש.

הרן: אני רוצה לתת נקודת מבט לפני שכולם מדברים על הפרטים, בעיניי הבעיה המשמעותית ביותר בתוכן רגיל (לא ספורט), כשאתה שחקן קטן התוכן מאוד יקר, ואז פר תכנית זה מאוד יקר ואז אתה צריך לספוג בבטן תקציבית או שהמחירים לא תחרותיים. ועוד בעיה, בקניית תוכן צריך להתחייב על מספר שנים, ומדובר בסכומים גדולים והיא נושאת סיכון. הבעיה שבבחירה בררנית של תכנית היא שהפלטפורמות "סובלות" כי החברות החדשות ירצו רק את מה שידוע שמוצלח.

ברצוני לתת נתון שמבחינתי לפחות הוא מאיר עיניים: פרטנר הייתה מוכנה להוציא 120 מיליון ₪ על הליגה הישראלית להתחייבות ל-5 שנים. אם הם היו מתחייבים לכך לאולפן בחו"ל, הם היו מקבלים המון תוכן עם סדרות מעולות. זה אומר, שיש להם את הכסף והם לא חייבים את המאסט סל לכל דבר. הם שחקני כיס עמוק.

אסף: צריך לפצל את הדיון לפי סוגי תכנים.

מומו: לפני זה, יש את המודל של המועצה מלפני 15 שנה שחל על יס כשהיא נכנסה, האם מוסכם שאנחנו משתמשים במודל?

מוקדם מדי להחליט.

אסף: נתחיל בספורט: שם יש כשל שוק בחסם מעבר אמתי ולאור העובדה ששידורי ספורט הם מונופול, צריך להתקדם לפי המתווה שגבר דובר עליו בוועדה בנוגע לחובת מכירה של ערוצי ספורט. הדגש החשוב צריך להיות שערוץ הספורט קובע את המחירים שהוא ימכר, העיקרון שצריך להתעקש עליו הוא היעדר היכולת להפלות בין השחקנים השונים.

דודו: אני מסכים עם אסף שיש חשיבות שיהיה מאסט סייל לספורט. אבל לחייב ערוץ עצמאי כמו צ'רלטון למכור את הערוץ שלהם.

הרן: זה קיים היום, אתה לא מוריד את החסם.

דודו: בנוסף, יש מספר מפעלים שרלוונטים לתחרות בספורט – ואותם צריך לפתוח. את הערוצים לא צריך.

מומו: ספורט חייב להיות מאסט סייל. האם ערוצים או תכנים משאירים פתוח. נושא הבא:

יפעת: ילדים. המאסט סייל צריך לחולל תחרות אבל הוא לא היחיד. צריך לחזק את הערוצים העצמאים, ולחייב אותם למכור, זה להחליש אותם.

אסף: מסכים שצריכה להיות חובת מכירה גם לגבי ילדים. עם זאת, בניגוד לספורט, חובת המכירה צריכה להיות יותר מצומצמת, הן בהיקף התכנים והן במשך הזמן.

הרן: הוויכוח עכשיו, האם מוכרים ערוץ או פר תכנית.

29.3.16 - סיכום ישיבה

סרטים – לא צריך הסכמה

סדרות?

דודו: צריך.

מומו: אין מסט סייל כהטבת ינוקא ולא בין הפלטפורמות וזה יוגבל בזמן או בכמות מנויים.

הרן: בגלל הסטטיסטיקה, אני חושב שספורט צריך להיות כללי ולא רק הגנת ינוקא.

יש הסכמה.

הוחלט – לא מתעסקים בסדרות.

הרן: צריך להיות הגדרה לפיקוח על מחיר של מאסט סייל.

מדברים על הפקות מקור:

יפעת: מדובר על חלון שני לפחות.

ליאת: תני למתחרה החדש להתאמץ. לא צריך לאפשר מאסט סייל בהפקות מקור.

מומו: נחזור לסוגיה הזו בסוף.

טל אייזנפלד: יש החלטה של הממונה שמחייבת מאסט סייל שנתיים אחרי כניסת גוף חדש.

מומו: משך ההסדר שיחול על שחקן חדש.

בואו נדבר על סף הכניסה – חייב להיות של X מינויים.

מומו: מאסט סייל חל רק על בעלי רישיון.

מציע שברמה התמחורית סף 15000 מינויים.

משך ההסדר: תקופת הגנת הינוקא.

יאיר: יש לך סף בין מהותי ללא מהותי, בואו נשתמש בזה.

הרן: מסכים.

יש הסכמה כללית – ההסדר מופסק אשר מסתיימת התקופה של ספק לא מהותי.

יאיר: המאסט סייל יחול רק אצל יו ווט.

מאסט סייל – האם חל על VOD?

ליאת בלום: זה במאסט קרי

מומו:

מחילים על הוט ויס הנוסחה על תמורה ממוצעת למנוי

29.3.16 - סיכום ישיבה

יחול מ-15000 מינויים ורישום לרישיון

מאסט סייל קבוע על ספורט

ילדים – יהיה לא קבוע

לא יהיה על סרטים וסדרות רכש

אסף, הרן ודודו יגבשו לשבוע הבא את הנוסחה – באחריות הרן.

הפקות מקור:

מומו- פרסמנו טבלה שעשתה הרבה רעש בשוק, לא עשינו הפרדה בין הברודקסט לפטפורמות.

טענה: חיסלתם את הפקות המקור בגלל שהורדתם את הפירוט של הנושאים של חייבים – זה קשור לפלטפורמות.

טענה: ההכנסות הריאליות של הפלטפורמות בגלל כל השינויים שלכם, תשנו את זה.

השתכנעת: להוריד את המיוחדות מהסוגה עילית בערוצים מסחריים אצל הפלטפורמות להשאיר את ה-8%.

נתחיל: הצעה לשנות את דעתנו, לחזור ל-8% מסך ההכנסות.

אסף: ברודקאסט – להשאיר כמו תנאי הרישיון. 65 מיליון לסוגה עילית. בדיוני הוועדה דובר על צמצום חובות אלו על מנת לאפשר כניסת שחקנים חדשים.

לגבי הרב ערוצי – ראשית, יש להשאיר את מודל השיעור השקעות מתוך הכנסה. לטעמי ניתן להפחית את חובת ה-8% אך הסוגה עילית צריכה להישאר.

יפעת: צריך להביא בחשבון שבכל מדינות המערב חובת הפקות מקור היא מבוססת על מודל של יחס ישר בין הכנסה לבין הוצאה. לכן, אני מבקשת להשתמש במודל על זה על הכול, כולל הברודקאסט.

לגבי הערך, ערך לא נמדד רק בכסף, תרבות, עידוד השפה העברית. בגלל שאנחנו מדינת ישראל, צריך לעודד את הפקות המקור. לכן אני אומרת בגלל המאפיינים הייחודיים של מדינת ישראל שנוגעים לשפה ולתרבות יש משנה חשיבות לעידוד הפקות מקור וצריך להתייחס אליו בצורה ברורה.

בקשר לסוגות – בברודקאסט – (אם משמרים את ההבחנה בין ערוץ מסחרי לבין ערוץ ממנויים) אין מקום לחייב סוגות. הציפיה לסוגה עילית צריכה להגיע מרשות השידור והטלוויזיה הרב ערוצית.

ברמה הציבורית יש ציבור רחב שצורך את התכנים האלה (סוגה רגילה). מעדיפה שיראו את זה בעברית מאשר באנגלית. לכן צריך לאפשר את זה.

29.3.16 - סיכום ישיבה

יאיר: אני יוצא עם תחושה חזקה שחזרנו למקום ואנחנו לא עושים שינוי מספיק משמעותי. אני חושש ממצב שנקבל מפיק חדש שדומה מאוד לקיימים בכל התחומים כי אנחנו מקבעים את צורת הטלוויזיה שיש לנו. עוד לא סיימתי לעבור על כל החומרים, אבל התחושה שהטלוויזיה שלנו טובה וצריך לשמר, אני חושב שצריך לשפר את המצב. אני מאמין שעוד 3 שנים לא יהיו פלטפורמות. יש מקום לבסס מוצר קצת פחות מסיבי.

טל אייזנפלד: צריך להבדיל בין כסף לזמן מסך. הרבה כסף על מעט זמן מסך – בהפקות מקור. הפקות מקור אחת יכולה לקנות ערוץ אוקראיני קטן.

צריך לזכור את נקודת המבט של הצופים. יש חשיבות לחשיפת עסקים מקומיים.

מומו: האם רוב הסוגה לא עילית היא בערוצים ייעודיים?

טל: כן.

מומו: קיבלנו הצעה הבוקר מבכיר בעולם הפלטפורמות- לדבריו, היום הרגולציה מכריחה אותנו להוציא החוצה 50% ואז את הסוגה הרגילה הוא מוציא החוצה. הוא מוכן לעשות 80-90% סוגה עילית שהוא יפיק בערוצי בית. מודל של תאגיד השידור הציבורי על מנת שיהיה פלורליזם אבל בסוף זה יהיה אצלו.

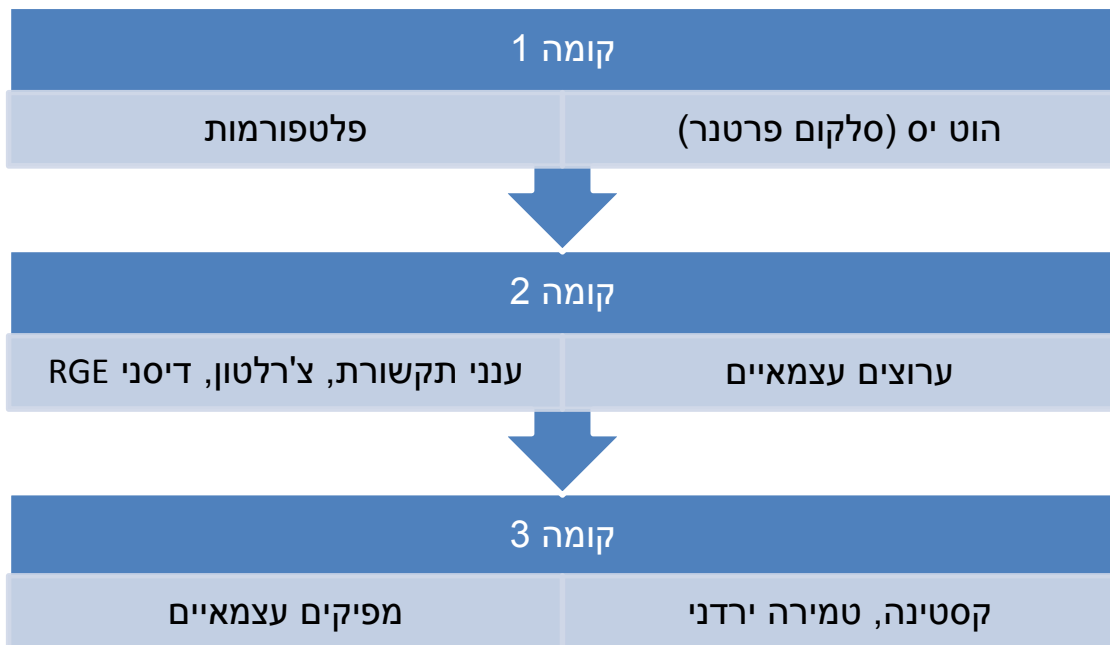
הילה: יש רציונל שאנחנו מנסים לעשות. ההצעה של אסף מתיישבת אתנו. המיוחדות – אנחנו מקווים ולוקחים את הסיכון שיעשו את זה גם אם לא מחייבים. זה מתיישב עם ההצעה של אסף.

מומו: ואני רוצה להציע כמשלים, תשאירו בידול לכל אחד מהערוצים. יכול להיות שאפשר לתת 2 מודלים ושכל גוף יחליט לעצמו.

יפעת: הנושא הזה הוא חדש והוא מצריך הכרות עמוקה עם השוק הזה. אני מבקשת להשאיר אותו מחר כי אני רוצה להציג מחר את העבודה הכלכלית שהמועצה הזמינה בנושא.

מציגה את העקרונות:

29.3.16 - סיכום ישיבה

היום הפלטפורמות מחויבות 50% מסך ההוצאה להוציא החוצה (לקומה השנייה) ואת ה-50%

חלק מהסכום שהגיע לקומה השנייה – יוצא לקומה השלישית.

סלקום פונים לקומה 2

מה שאותו בכיר שדיבר אתך מומו רוצה זה לוותר על הקומה ה-2 כי כך סך כסף והוא יוכל להפיק יותר.

בנוסף, הכסף לרוב יוצא מהמדינה.

אבל זה מוריד את הגיוון בעיניי.

דודו: צריך לאפשר ליוצרים מספר שערי כניסה. ההצעה שלו מונעות מהם לקבל מספר רק של אלטרנטיבות על מנת לראות מסך. (מבטלים את מפיקי הערוצים)

מומו: אני בעד לאפשר תחרות ולא לנהל את השוק ולתת לעסקים לנהל את עצמם.

אני אומר, לאפשר את ההצעה אבל לחייב למכור במאסט סייל.

אנחנו מטפלים במפיקי ערוצים. הם אמרו שהם תלויים בגרון כי אנחנו תלויים בהוט. אנחנו אמרנו שמציעים להם להיות עצמאיים ואז הם יכולים להיכנס גם לזה וגם לזה. מציע שכל כסף מהפקות מקור שבא מהמדינה חייב להיות במסט סייל.

טל: הבדל במוטיבציות – הממונה מגביל 20% ערוצי בית להוט והמועצה מגבילה 30% ליס.

הרן: ההצעה תיתן לך:

29.3.16 - סיכום ישיבה

1. יותר כסף ויותר יעילות בהפקות מקור
2. גיוון – חוץ מספורט זכויות של סדרות ילדים ספציפיות
3. הקומה ה-2 נמחקת.

אני מציע לעשות את האב שלישי מהקומה השנייה.

דנה: 2 חששות:

1. זה הופך אותו דומה יותר לזכיינית של ערוץ 2.
2. השמירה על גופים מרובים הם חממה לפלורליזם.

מומו: הבנתי, זה ירד.

מומו- בקונפליקט בין חיתוך צינור החמצן לעצמאיים לבין השימוש בהם

אסף: הפתרון הוא ניתוק התלות בין הערוצים העצמאיים לבין הפלטפורמות, בין היתר, ע"י תאגיד השידור הציבורי המחויב בהשקעה לסוגה עילית בהיקף של לפחות 90 מלש"ח. את שאר תקציבו (מרביתו המוחלט) הוא מחויב להשקיע גם כן בהפקות

מומו- סיכום הפקות מקור

חוזרים להשקעה של 8% מתוך ההכנסות בפלטפורמות. כרגע, אין לנו תרופה למפיקים העצמאיים יש להם כשל שוק מול הפלטפורמות וזה משפיע על הסוגה הרגילה. השאלה היא האם לוקחים את היצירה של הרגולטור (המדינה) דהיינו, מפיקים עצמאיים ותורמים אותם לתחרות- צריך לסגור את הנושא של המפיקים העצמאיים.

הרן: הצעה- לחייב ערוצים שממונים מיס והוט לעלות על ה DTT (תמורת דמי מעבר סבירים)

יפעת: ולהתאגד ביחד על ביליניג ושיווק.

הפקות מקור בברודקאסט:

אוה: בעלי רשיון 62 משל"ח כולל דרמה דוקו ומיוחדות.

דרמה 38, מיוחדות 17, דוקו 24

מדובר בחברות פרטיות שקיבלו משאב ציבורי וצריכה להיות עליהם מחויבות. בעניין המיוחדות- יש להפחית את הסכום הכולל (62 מלש"ח) ולהדגיש דוקו ודרמה. ע"י הפחתה הדרגתית ל-55 מלש"ח ולהשאיר רק דרמה. אני לא בטוחו שמקומו של דוקו הוא בערוץ מסחרי- שווה להשאיר להם את הבחירה בין דרמה לדוקו.

יפעת: אני יותר קיצונית ממך. דוקו באמת לא מקומו בברודקאסט, הם מגמישים את העמדות

מומו: אם כולם מציעים שצריך להוריד את המיוחדות.

הילה: כולם מסכימים שצריך להוריד. השאלה מה הסכום.

29.3.16 - סיכום ישיבה

מומו: צריך עכשיו להחליט בכמה להוריד את הסכום, ועל היחס בין דוקו לדרמה.

אזה: ברגע שאנחנו מורידים את הסכום את מקלה עליהם. כי השפיל הקטן שיישאר מהמיוחדות זה לא יהיה להשקעה בסדרת דרמה חדשה, אלא יותר השקעה בקיים.

מיוחדות – בעיקר סאטירה.

יפעת: המונחים של סוגה עילית לא קיימים בעולם. יש מתוסרט ודוקו. אין צורך בז'אנרים האלה.

אזה: ברגע שהערוץ הציבורי יכנס לא צריך יותר את הדוקו במסחרי.

מומו: מה שנשאר זה המספרים.

מה שאת אומרת זה 2/3 מהמיוחדות להוריד ולהעביר את היתר לדרמה.

הפסקה

נושא אחרון להיום – ספק מהותי.

איך עושים רגולציה על גוף שמשדר באינטרנט ו/או מחו"ל.

המדרג של הספק המהותי – היה אמור לכלול גם את נטפליקס

וגם מתי ספק טלוויזיה רגילה הופך להיות מהותי.

הוט ויס – ספקים מהותיים נכון להיום.

הטענה של הוט על מה שאנחנו הצענו:

1. 20% גבוה מדי – כולם יעצרו מעט מתחת 20% בשביל ליהנות מההטבות
2. אם זה הרף לפטור מחובות – מייצר א-סמטריה שיכולה להוריד את אחד השחקנים הקיימים

כלומר, מבקשים שאחרי תקופת זמן מסוימת החובות יכולו.

הפלטפורמות הרבה יותר מפחדות מהסטרימרים ונטפליקסים למיניהם.

ליאת בלום: שאלו מה קורה עם הישראליות.

השאלה שהם שאלו שאם נטפליקס עוברים את ה-20% האם תנאי הישראליות חל עליה?

יאיר: הישראליות זה הקטע הקטן. בואו נתחיל בעניין של רף. הרף לדעתי צריך להיות מבוסס על הכנסה. לכן, מדד המינימום לא רלוונטי. ככל שאחוז הכנסות הגבוה יותר, הנטל צריך להיות נמוך יותר. לא רואה מקום לעלות את סף המהותיות וגם את סף הנטל. אם המצב יהיה שאף אחד לא יעבור ל-20 אחוז, מצבם התחרותי יישאר. אין סיבה לעלות את הרף ואת האחוז.

29.3.16 - סיכום ישיבה

אסף: מסכים עם יאיר, הדבר היחידי שאני חושב שצריך להתייחס אליו הוא להגדיר שיש טווח נניח בין 20%-17% מנתח השוק, שאם ספק נמצא בתוכו למשך תקופה מסוימת תחול עליו חובת הפקות מקור. זה ימנע תכנון נתחי שוק.

יאיר: אפשר להוסיף גם, שאם המתחרים במצטבר יגיעו ל-30% אז זה יחול עליהם.

ליאת: שחקן קטן של 10-15% שנשאר יציב בשוק במשך 3-4 שנים, יחול.

אלידור: זה לא רק העניין של השקעה בהפקות מקור, אלא גם החלה של רגולציה רכה. ספק אודיו-ויזואלי שהוא לא ספק טלוויזיה, אם הוא מגיע לרף המהותי, תחול עליו לא רק חובת הפקות מקור, אלא גם רגולציה רכה.

דודו: אם לוקחים במצטבר את כל השחקנים הקטנים, זה ירד משמעותית הסכום להשקעה בהפקות מקור.

מומו: הסיפור של 20 אחוז נולד על נטפליקס ולא סלקום. אנחנו לא יודעים אם זה באמת יקרה, בואו נחליט שההחלטה תיבחן בזמן, תוך 3-5 שנים צריך לבחון אותה מחדש. להגיד, שאנחנו מגדירים ספק מהותי, בשביל להכניס עוד שחקן לשוק, אבל צריך לבחון אחרי הכניסה את המשמעותיות.

אסף: אנחנו מבינים שהפקות מקור זה גם חסם לשחקן חדש, ובגלל זה עשינו את זה.

אלידור: יש בחוק השקיות מודל של חובת בחינה מחודשת אבל זה מודל לא נכון להקשר שלנו.

דודו: השוק שאנחנו מדברים עליו הוא 4 מיליארד.

מומו: השחקנים הוותיקים עומדים לקבל זעזוע, זה לא יישאר שווי השוק.

דודו: אף אחד לא עשה בדיקה למה הברייק איוון של הט ויס.

מומו: אנחנו לא עושים מודלים כלכליים, אנחנו מאפשרים כרטיס כניסה. אנחנו בודקים מתי צריך להפסיק.

אני מאמין שה-20% גבוה מדי. צריך להוסיף שתוך 4-5 שנים מתבטלות הגנות הינוקא.

אסף: אתה רוצה לייצר את הרף שמצדיק את זה שאתה מטיל עליו מס.

מומו: אני מציע שנוריד את זה ל-15%. שיהיה סביר. ושייכתב בחקיקה שהמועצה האחודה תבחן את הנושא לאחר 3 שנים.

מומו: אנחנו נבחן הצעה מחודשת ברוח העניין.

אלידור: מה לגבי רגולציה רכה על ספק אודיו ויזואלי שמספק רק תכני VOD, כמו נטפליקס?

יאיר: אני לא יודע להגדיר מתי נטפליקס הופך לספק אודיו ויזואלי לפי ההגדרות שאנחנו מתכנסים אליהם.

הוועדה המייעצת לעניין הסדרת הרגולציה בשוק השידורים - ישיבה מס' 12

29.3.16 - סיכום ישיבה

נכתב ע"י טלי פלג- רכזת לשכה בכירה

אבינועם רוזנבאום, יועץ למנכ"ל ומזכיר הוועדה